

Proud member of the European and the
International Fire Fighters Unions Alliance
EFFUA & IFFUA

DANISH FIRE FIGHTERS

Brandmanden

Brandfolkenes Organisation nr.5 / Oktober 2011 / årgang 89

LEDER

Af: Jesper Bronée
Formand
Brandfolkene's Organisation

Grænsesagen.

Tirsdag den 4. oktober 2011 kl. 10:30 var repræsentanter fra 3F, FOA og LO samlet for at afgøre, hvem der har retten til at forhandle for de kommunale brand- og ambulancefolk i det storkøbenhavnsske område.

Desværre viste det sig hurtigt, at sagen er temmelig kompliceret af gennemskue for LO's grænsenævn, og det blev derfor besluttet, at grænsenævnets 3 medlemmer vil fremsende en række spørgsmål til de to forbund, og når disse opklarende spørgsmål er besvaret, vil parterne mødes igen.

Fyringsrunde.

Desværre skal vi igen opleve massive nedskæringer i et kommunalt brandvæsen. Denne gang er det Københavns Brandvæsen, som styret af den foreløbigt politisk vedtagne RBD, skal reducere udrykningsstyrken med 45 arbejdspladser.

Da det er FOA som har forhandlingsretten på området bliver det spændende at se, om FOA magter at stoppe denne triste udvikling på det kommunale område, eller om FOA som tidligere først kommer i sadlen, når folk har modtaget deres fyreseddel.

FORSIDEN

Fotograf: Kenneth Meyer

Øverst:

KB hallen på Frederiksberg gik op i flammer og på grund af faren for sammenstyrtning måtte de indsatte røgdykkere trækkes ud af hallen og slukningen måtte ske udvendigt fra. Det lykkedes dog at få slukket den meget voldsomme brand så vigtige dele af bygningen ikke led uoprettelige skader. Nu forestår genopbygningen af den gamle hal.

De beskyldninger om dovne brandfolk som blev berørt visse steder i pressen skyldtes enten dumhed eller uvidenhed. Arbejdet med røgdykning er særdeles hårdt og hvis ikke brandmanden får hvile og væske efter tømning af en luftflaske risikerer han at kolapse inde i branden, og dermed sætte både sit eget og sin makkers liv på spil.

Hvis du vil vide mere om brandmandens arbejde og røgdykning kan du gå ind på BO's hjemmeside www.brandfolkene.dk og finde branchevejledningerne som handler om brandfolks arbejde.

Nederst:

Brandfolkene's Organisation og Kamal Quareshi tændte sammen med en lille gruppe borgere og brandfolk lys for at minde ofrene og de 343 brandfolk fra terrorangrebet 9-11, her 10 år efter.

Side 3: Klubberne

Side 4: Spar og fyr

Side 5: Afslutning fra Libanon

Side 8: De Grå Sider

Side 10: Nedskæringer

Side 11: Fedteri for chefen

Side 12: Set af Kenneth Meyer

Side 13: Mindeordet for 9-11

Side 14: Spørgsmål om din sygdom

Side 15: Seniornyt

Udgivet af:

Brandfolkene's Organisation
Svanevej 22
2400 København NV
Telefon: 88 92 27 91

Redaktør:

Alle henvendelser om Brandmanden rettes til:
Tommy Kjær
Telefon: 40 57 95 07
E-mail: tbk507@mail.dk

Åbnings og tlf. tider i Brandfolkene's Organisation:

Efter aftale.
Telefon: 88 92 27 91
E-mail: tbk507@mail.dk

Sagsbehandler Bo A. Jensen kontaktes efter aftale:

Tirsdag: Efter aftale
Onsdag: Kl. 10.00-16.00
Torsdag: Kl. 10.00-16.00
E-mail: bo.jensen@3f.dk

Trykker:

KLS Grafisk Hus A/S
Jernholmen 42 A
2650 Hvidovre

Fotograf:

Kenneth Meyer
www.kjmfoto.dk
E-mail: kjm@kjmfoto.dk

Udkommer til:

Alle medlemmer af Brandfolkene's Organisation, herunder Brandfolkene's Seniorklub.
Statslige, kommunale og private beredskaber i hele Danmark.
Politiet. Politikere. Abonnenter.

Løssalg kr. 50,00
Årsabonnement kr. 198,00

KLUBBERNE

Brandfolkenes klub København BKK

Konstitueret formand:
Johnny Jensen 265

Telefon:
29 26 86 04

E-mail:
lindholt@jensen.tdcadsl.dk

Den faste klub Tårnby

Formand:
Brandmester
Jan Jørgensen 04

Telefon:
53 65 40 90

E-mail:
jjo.tb.tf@taarnby.dk

Brandfolkenes klub Frederiksberg BKF

Formand:
Flemming Jørgensen 5113

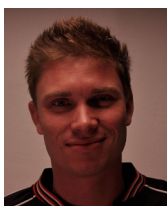

Telefon:
40 89 81 92

E-mail:
oldmarken@ofir.dk

Brandfolkenes klub Vestegnen

Formand:
Rune Teit Strøm 76

Telefon:
22 11 62 17

E-mail:
rs@vestbrand.dk

Brandmesterrepresentant

Tillidsmand for mestrene i
Vestegnens brandvæsen:

Mads Bak Petersen 48

Telefon:
30 89 34 54

E-mail:
mbp@vestbrand.dk

Thule air base

Formand:
Jesper Sommer

Mobil Dk:

E-mail:
jso@gc.gl
www.bktab.org

Brandfolkenes Organisation - branche 11's bestyrelse

BO's bestyrelse er komplet og er som følger:

Bestyrelsesmedlemmer:

Formand: Jesper Bronée (Kbh.)
Næstformand & redaktør: Tommy B. Kjær (Kbh.)
Kasserer: Johnny L. Jensen (Kbh.)
Bestyrelsesmedlem mestergruppen: Mads Bak Petersen (Vestegnen)
Bestyrelsesmedlem: Flemming Jørgensen (Frederiksberg)

Suppleanter:

1. Jan Jørgensen, brandmester (Tårnby)
2. Rune Teit Strøm (Vestegnen)
3. Martin Jakobsen (Frederiksberg)
4. August J. Madsen (Kbh.)

Valgbare i lige år:
Formanden
Bestyrelsesmedlem mestergruppen

Valgbare i ulige år:
Næstformand & redaktør
Kasserer
Bestyrelsesmedlem

Valgbare hvert år:
Alle supleanter

Advokatfirmaet Keld Pedersen og Jakob Karlsen

Telefon 36 30 73 00 – Telefax 36 30 73 02
Valhøjvej 12 – 2500 Valby – København

kp@valbyadvokaterne.dk jk@valbyadvokaterne.dk
www.valbyadvokaterne.dk

Civilsager – Straffesager – Ansættelsesret – Køb/Salg af fast ejendom
Testamenter – Ægtepagter – Dødsbobehandling

SPAR OG FYR !!!

Af formand Jesper Bronée

Nye tider!

Københavns Brandvæsen gør det! Vestegnens Brandvæsen gør det! Jeg hentyder her til de massive sparerunder, der er igangsat i de to brandvæsener.

Set med Brandfolkernes Organisations øjne er der tale om store besparelser i de to brandvæsener, som både personalemæssigt og indsatstaktisk kræver store udfordringer for såvel ansatte som for ledelsen.

I Københavns Brandvæsen bliver der sandsynligvis skåret 45 arbejdspladser væk, og på Vestegnen forsvinder der 4 arbejdspladser. Nu vil nogle så sige, at tallene bliver meget mindre, idet der ikke er taget højde for pensioneringer og lignende, men i min verden, så er der tale om, at der alene ved udrykningsstyrken i Københavns Brandvæsen reduceres med 45 mand, og på vagtcentralen på Vestegnen forsvinder 4 arbejdspladser. Hvor mange der fysisk fyres eller overflyttes til et andet arbejde i kommunen bliver måske et mindre tal, men ingen kan ændre ved det antal arbejdspladser der nu forsvinder.

I København betyder det helt kontant, at der vil være 9 brandfolk mindre på vagt hver dag, døgnet rundt, alle årets dage.

I København har man tidligere været igennem processen, da brandvæsenet så ud til først helt at miste ambulancetjenesten, og senere da man var nødt til at reducere ambulancetjenesten.

Det er voldsomt ubehageligt både for dem, som føler sig udsat, det er ubehageligt at have denne trussel hængende over hovedet for den ansatte og dennes familie, som kan være i farezonen, og så er det voldsomt, når afskedigelserne sættes i værk.

Derfor skal opfordringen fra BO lyde, at uanset om man føler sig presset allerede nu, om man bliver blandt de udvalgte der skal afskediges, eller om man er blandt de heldige, der får lov at blive på arbejdspladsen, så vil man skulle sige farvel til en gruppe mennesker, som er langt mere end kolleger.

Det er med stor beklagelse, at disse omstruktureringer og dermed fyringer er nødvendige.

Som dokumenteret i Brandmanden nr. 1 årgang 88 (2010) er Københavns brandvæsen i forvejen reduceret med 33%. En tendens som tilsyneladende fortsætter. Spørgsmålet er så, om vores besluttende politikere ved, hvad de siger "ja" til, når de vedtager denne slags nedlæggelser af stillinger.

Der kan ikke ændres ved, at når Københavns Brandvæsen har implementeret sin nye RBD (Risikodimensioneret Beredskab), så er der fysisk 9 brandmænd mindre på vagt hvert døgn 365 dage om året.

Det er muligt, at der skal indkøbes en masse nyt materiel, som i visse tilfælde er tiltænkt, at skulle erstatte mennesker, men set med mine øjne, så kan man ikke erstatte mennesker med maskiner i vores arbejde.

Og slet ikke når det virkelig er brug for mange folk, som man må regne med at der er ved et terroranslag, eller ved voldsomme skybrud som vi denne sommer har været udsat for. To områder som netop med RBD'en skal styrkes.

På en fabrik, som slagter kyllinger, er jeg med på, at man sikkert kan lade en maskine skære hovedet af kyllingen, men hvis eller rettere når Københavns Brandvæsen i fremtiden får mandskabskrævende opgaver, så er den daglige styrke af brandfolk reduceret med næsten 15 %. Og jeg er bange for, at vi vil opleve mangel på hænder i en førsteindsats oftere i fremtiden, end vi gør i dag.

Jeg håber bare, at politikerne tager det ansvar, som de uægtelig bør. Grunden til at jeg peger på politikerne er, at disse RBD'er jo er politisk vedtaget efter indstilling af flere modeller fra brandvæsenerne, så derfor er det vigtigt at tænke på, at det er politiske overvejelser og økonomiske betragtninger, som ligger til grund for antallet af arbejdspladser.

Det er som sagt mit håb, at så få som muligt skal fyres, men som sagt, er jeg sikker på, at der bliver nogle, som må sige farvel til deres arbejde i nær fremtid både på Vestegnen og i København.

AFSLUTNING FRA LIBANON

Af Jens Jäpelt

Dette er min sidste beretning fra min deltagelse i UNIFIL-missionen som udsendt med Forsvaret og Beredskabsstyrelsen.

Opholdet på brandstationen i Naqoura ved at nærme sig sin afslutning. Vi 10 mand havde haft 98 spændende dage sammen, hvor vi havde været til brand 10 gange, været på en hel del brandsyn både i hovedlejren og ude i de mindre lejre i FN's operationsområde, undervist i elementær brandbekæmpelse, forestået introduktion til brug af trykluftapparater til vores italienske kollegaer, rutineret i brandmandsarbejde for nogle danske soldater og ikke mindst havde vi lært en masse rare og imødekommende mennesker at kende. Hvad angik brandene lå de fleste udenfor lejren i Minghy Street.

De fleste af disse var brande i græs, træer og buske, men vi startede som før beskrevet med en bygningsbrand med F-gasflasker samt samarbejde med det lokale beredskab. Ved en enkel lejlighed blev vi sendt til en brand i træer, græs og buske et stykke udenfor lejren. Slukningsarbejdet skulle forgå i samarbejde med Lebanese Armed Forces (LAF), men da vi endelig var kommet frem ad nogle meget stejle og smalle veje bestående af grus og sten, blev vi stoppet af LAF. Efterladenskaber fra klyngebomber var begyndt at eksplodere ude i området, og alle styrker blev straks trukket tilbage.

En anden beredskabsmæssig opgave vi var med til at løse, var vandforsyning af en større italiensk lejr lidt over 30 min. kørsel fra hovedlejren. Der var en pumpe, der var brudt ned hos disse italienere, og de havde naturligvis behov for vand for at få deres lejr til at fungere. I udgangspunktet ville de egentlig selv have kørt i pendulfart med deres relativt små tankvogne, men vi tilbød at hjælpe til med vores 20.000 l tankvogn, og det blev til rigtig mange ture over en del dage. Vi fik det til at fungere med mandskab fra vores bagvagt, og betragtede det som den mest naturlige ting, da begebet beredskab ifølge vores opfattelse naturligvis også dækker en sådan opgave. For disse italienere var det absolut ingen selvfølge, og de var meget taknemlige.

Så kom dagen, som på et tidspunkt syntes at ligge ufatteligt langt ude i fremtiden, dagen vi alle efterhånden var begyndt at se frem til. Få dage efter at vi havde fået vores FN-medaljer for for 90 dages tjeneste, ankom det nye hold 5 A meget tidligt om morgenen søndag den 7/8. Vi fik hurtigt i løbet af de første par dage overleveret station, materiel og opgaver til dem, og både de og vi glædede os efterhånden til vi skulle afsted til lufthavnen og hjemover. Først på dette tidspunkt ville de kunne komme rigtig på plads og indtage Naqoura Fire Brigade som deres brandstation. Dagen inden afrejsen havde vores feltpræst arrangeret en særlig præstetur rundt i det sydlige Libanon, hvor han samtidig overleverede til sin efterfølger. Det var en lang dag, hvor vi så de mest utrolige ting fra f.eks. korsriddertiden og romertiden. Vi spiste sen frokost på en virkelig god fiskerestaurant ved havnen i Tyre. Mange af retterne mindede meget om spanske tapas. På dagen for hjemrejsen var det så os der passerede ud under "Bagdads Sværd" efter at have hørt John Denvers "Leaving on a jet plane", og fået sagt pænt farvel til alle de nye danske brandfolk og soldater.

Næstkommanderende overrækker FN-medaljen for 90 dages tjeneste.
Foto: Per Møller Henriksen

AFSLUTNING FRA LIBANON

Her passerer bussen til lufthavnen i Beirut ud under Bagdads Sværd efter der er blevet sagt pænt farvel til tonerne fra John Denvers "Leaving on a jet plane".

Vi fløj hjem via Karup, hvor de fleste stod af, og derefter videre til Roskilde hvor Eva, Sarah og Emil stod og ventede spændt meget tidligt om morgenen lørdag den 13/8. Det var ubeskriveligt dejligt at se dem igen, at holde om dem og at kunne begynde at fortælle dem historierne fra det varme Libanon. Men selvfølgelig også at kunne sidde sammen med dem, og lytte til hvordan de havde oplevet det hele. Der var en masse madretter jeg havde gået og fantaseret om den sidste tid, og vi lagde flot ud med en fantastisk gang Osso Buco lørdag aften, hvor mine øjne efterhånden hang noget. Allerede om søndagen kiggede ca. 40 familie og venner forbi til en gang kaffe og kage, og da jeg så havde slået græsset om mandagen følte jeg faktisk at jeg var landet.

Tirsdag var det så på med uniformen igen, og afsted til Haderslev, hvor vi skulle holde evaluering med Beredskabsstyrelsen med efterfølgende middag hos vores chef Jan. De næste dage frem til fredag skulle vi så til kasernen i Fredericia, hvor vi skulle afvikle sammen med hele UNIFIL hold 4. Vi skulle have en del briefinger, marchere i Fredericia by, aflevere udstyr, holde afskedsfest og modtage Forsvarets medalje for International tjeneste. Der var en dejlig festaften med god mad, liveband og lidt mere end de to genstande, og det var hyggeligt at kunne give den lidt gas sammen under uformelle former. Da vi skulle have overrakt vores medaljer ved paraden den sidste dag, foregik det på den måde, at det var ens foresatte der gav en medaljen. Det betød så, at det var mig der skulle give Bjarke og Rune deres medaljer, og det var en stor og god oplevelse for både mig og dem.

Den næste gang holdet sås var 31/8 i Beredskabsstyrelsen i Birkerød, hvor vi var blevet inviteret til medaljeoverrækkelse. Vi skulle her modtage Redningsberedskabets medalje for International tjeneste. Det blev til et kort, men hyggeligt gensyn, hvor vi, og en del andre fra Beredskabsstyrelsen der havde været udsendt fik overrakt medaljen af Beredskabsstyrelsens direktør Henning Thiessen. For os fra UNIFIL hold 4 B var det ganske særligt, idet direktøren til hver af os 10 sagde "tak for sidst!". Han havde nemlig besøgt os i UNIFIL Headquarters, og for hans vedkommende omfattede besøget ud over de mere formelle ting også en rigtig hyggelig grillmiddag på brandstationens skønne terrasse med udsigt over Middelhavet.

Parade foran Rådhuset i Fredericia i forbindelse med hold 4's march gennem byen. Vejret var ret ustabil, derfor regnjakkerne.
Foto: Per Møller Henriksen

AFSLUTNING FRA LIBANON

Den 5/9 sås vi så endnu en gang. Denne gang var det dels ved indvielsen af Monumentet for Danmarks Internationale Indsats i Kastellet i København, og dels ved markeringen af Den Nationale Flagdag for Danmarks veteraner og internationalt udsendte på Christiansborg Slotsplads. Begge dele var en stor oplevelse, og det var fantastisk at stå sammen med hold 4 B og modtage det officielle Danmarks tak for at vi rejste ud som repræsentanter for Danmark for at gøre en forskel. En meget væsentlig detalje, som mange af talerne fremhævede, var en stor tak til de pårørende og efterladte. Det var en klar anerkendelse af deres del, og en anerkendelse af, at uden et godt bagland vil det være meget svært at få tingene til at hænge sammen derude. Hjemme havde jeg modtaget et brev fra Forsvaret med et plastikkort, der viste at jeg nu er at betragte som veteran. Personligt opfatter jeg det som noget positivt, og som en seriøs anerkendelse af de indsatser jeg og de mange andre har deltaget i rundt omkring i verden.

Hermed var det så et endeligt farvel til hold 4 B, omend jeg er sikker på at vi vil ses allesammen igen nu og da. En stor tak til alle fra hold 4 B for nogle fantastiske måneder sammen, måneder der har sat sit præg, og som jeg aldrig vil glemme!

Nu er det sådan indenfor Redningberedskabet, og også indenfor militæret, at man aldrig ved hvad morgendagen bringer. Et godt eksempel på det, er denne beretning jeg sidder og skriver nu. Det var egentlig min tanke, at den skulle have været skrevet i det begyndende efterår i Danmark, men sagen er, at jeg faktisk sidder på taget af brandstationen i UNIFIL-lejren og skriver til jer. Og udsigten med solnedgangen over Middelhavet er stadig lige fantastisk.....

Efter at have været hjemme i 2 uger, stod jeg og lavde aftensmad til familien, da telefonen ringede. Det var chefen for det nye hold brandfolk i UNIFIL HQ, dem som vi lige havde overleveret til. Han spurgte, om jeg var kommet godt hjem, og dette kunne jeg kun svare bekræftende på. Derefter sagde han, at han lige så godt kunne springe direkte ud i det, og høre om jeg var interesseret i at komme afsted igen.....jeg måtte lige overlade frikadellerne til Eva, mens jeg snakkede færdig med ham. En af holdlederne fra hold 5 A skulle hurtigt hjem og starte på nyt arbejde, og jo før jeg kunne komme jo bedre. Min lidt sene sommerferie gik herefter op i et noget andet gear, idet Eva og jeg efter moden overvejelse sammen besluttede, at det var dét der skulle ske. Alt dette skete fra umiddelbart efter afviklingen med hold 4 i Fredericia, og den 18/9 rejste jeg så alene til Libanon, og som sagt sidder jeg nu på taget af brandstationen igen. Jeg vil slutte af med at takke jer læsere, kollegaer, familie og venner for at i har givet jer tid til at læse mine beretninger.

Den flotte solnedgang over Middelhavet taget fra mit værelse på brandstationen.

De bedste hilsner fra Jens

"Uden humor bliver det for sku for surt "

En offentlig og en privat virksomhed aftalte at dyste i kaproning i en otter.

Begge mandskaber trænede længe, og da dagen kom, var begge hold "fit for fight".

Alligevel vandt den private virksomhed med en hel kilometer.

Moralen røg helt i bund hos den offentlige virksomhed, og den øverste ledelse besluttede at næste år skulle man vinde.

Der blev nu nedsat en projektgruppe til at undersøge problemet.

Gruppen fandt efter mange undersøgelser ud af at de private, helt uhørt, havde ottemand til at ro og en til at styre, mens det offentlige havde en mand til at ro og otte til at styre.

I denne tilspidsede krisesituation viste ledelsen betydelig handlekraft.

De fik straks fat i et konsulentfirma, som skulle undersøge det offentliges struktur, og eksperterne kom efter mange måneders arbejde til den konklusion, at der var for mange til at styre og for få til at ro.

På baggrund af konsulentrapporten blev der straks foretaget ændringer i holdopstillingen.

Man havde nu fire styrmænd, tre overstyrmænd, en styreleder og en roer. Af motivationshensyn indførte man desuden et pointsystem for roeren : "Vi vil udvide hans ansvarsområde og give ham større indflydelse".

Året efter vandt de private med to kilometers forspring.

Den offentlige virksomhed fyrede straks roeren på grund af det dårlige resultat, men udbetalte dog en bonus til ledelsen i erkendelse af det store arbejde der blev udført. Der blev udfærdiget en ny analyse fra konsulentfirmaet, som konkluderede at man havde valgt den rigtige taktik, og at motivationen også var i orden. Dermed måtte det være materialet der skulle rettes på.

Således er den offentlige virksomhed i dag, ved at udvikle en ny bådtype.

Øøøøøhhhhh
Mvh 296 Reidar Nielsen

BRANDMANDEN	
DEADLINE FOR INDLÆG	UDKOMMER I UGE
01. december	51
01. februar	07

**10 YEARS AGO WE HAD
STEVE JOBS,
BOB HOPE
AND JOHNNY CASH.**

**NOW WE HAVE
NO JOBS,
NO HOPE,
AND NO CASH.**

DØDSFALD

Overbrandmaster 135 Evald Baumann Nielsen er død den 10. september 2011 efter nogen tids sygdom.

Brandmand 670 Knud Danielsen er død den 20. august efter kort tids sygdom.

Brandmester 7 Egon Højland er død den 7. august 2011

UDNÆVNELSE

Frederiksberg brandvæsen.

101. Caspar Olsen er udnævnt til Underbrandmester den. 1/10-2011.

Problemer med Alkohol? -Her kan du få hjælp

Har du problemer med alkohol kan du ringe til Anonyme Alkoholikere (AA) på tlf. 70 10 12 24. Henvendelse kan ske anonymt. Alle er velkomne

Anonyme Alkoholikere har også en hjemmeside på Internettet:
www.anonyme-alkoholikere.dk
Husk det er ikke en skam at være alkoholiker, det er en skam ikke at gøre noget ved det!

TAKSIGELSE

Hermed en stor tak til seniorklubben og stiftelsesforeningen for opmærksomheden ved min 90 års fødselsdag.

En særlig tak til "Skævinge", der kom på dagen og i selskab med min nærmeste familie opfriskede gamle minder om Hovedstationen, da vi sov 12 mand i et rum på 1. udrykning. Da "kronprinsen", der var søn af "Kong Hans", var overchaufør og sendte krydsordsløsninger til bladene i håbet om at vinde 25 kroner.

JOHN F. KENDER DE
brm. 97 (514) fra aprilholdet 1948

Tak til Seniorklubben for opmærksomheden ved min 75 års fødselsdag.

Venlig hilsen
Ole Dahl
Autoværkstedet st.H

Tak til Seniorklubben for opmærksomheden ved min 80 års fødselsdag.

Venlig hilsen
Tidligere 276 Erik Larsson st.V

Jeg sender hermed en stor tak til Stiftelsesforeningen og Seniorklubben for opmærksomheden ved min 80 års fødselsdag.

Tidl. Tilsynsbrandmester
606 Otto Gøse

En stor tak til Brandfolkernes Stiftelsesforening og til Seniorklubben for opmærksomheden ved min 80 års fødselsdag den 6. august 2011. Mange tanker til jer alle sammen.

Venlig hilsen
Tidl. Overbrandmester st.Ø
541 Jørgen Peder Møller (drengkoret)

INDLÆG TIL BRANDMANDEN MAILES TIL :

tbk507@mail.dk

**Log ind på BO's hjemmeside:
www.brandfolkene.dk**

Tilmeld dig nyhedsbrev på hjemmesiden og modtag e-mail når det kommer nyt information

NEDSKÆRINGER

Af formand Jesper Bronée

Københavns Brandvæsen gør det! Vestegnens Brandvæsen gør det!

**Jeg taler selvfølgelig om, at såvel Københavns som Vestegnens Brandvæsen er i gang med at gennemføre en runde med massefy-
ringer, og jeg finder det dybt beklageligt, at dette skal ske!**

Dette kommer til at ændre livet for en stor gruppe ansatte, som nu pludselig rives ud af den sikre hverdag, som de fleste igennem mange år har været en del af.

Her er tale om mennesker, som alle troede, de skulle være ansat i et af de to brandvæsener, indtil den dag, hvor de skulle takke af efter et langt arbejdsliv og gå på pension, men nu bliver disse

menneskers tilværelse pludseligt ændret. Og disse ændringer rammer ikke kun dem der fyres, det rammer deres familier, pårørende og kolleger. Det er klart, at den der rammes hårdest, ofte er den, der fyres, dernæst er det den fyredes familie og venner, og endelig vil der være en stor gruppe af kolleger, som skal tage afsked med en god kollega, ven og kammerat. Det er ikke spændende for nogle af de berørte.

Samlet set skal der nedlægges 49 arbejdspladser i de to brandvæsener, men ud over dette, er det varslet, at omkring 16 stillinger yderligere nedlægges i Københavns Brandvæsen blandt servicemedarbejdere og administration. Det betyder alt i alt, at der i de to brandvæsener skal nedlægges 65 stillinger.

Når man taler om disse nedlæggelser, så synes jeg det er vigtigt at huske, at det ikke er brandvæsenet, som bærer det største ansvar i disse sager. Brandvæsener er styret af politikere, idet det er de ansvarlige politikere, som opstiller de økonomiske rammer, som hhv. beredskabschefen i København og brandchefen på Vestegnen skal navigere efter.

Derfor skal min appel være, at vi som ansatte skal huske at placere det egentlige ansvar der, hvor det rettelig ligger, nemlig hos de politikere, som bestemmer, hvilken hjælp borgerne skal have leveret.

Når det så er sagt, så kan jeg være bekymret for, at de politikere, der træffer beslutningerne, ikke er klar over, hvad de truffne beslutninger egentlig betyder for borgerne og for beredskabet. Når man i Københavns tilfælde skal skære 9 pladser i udrykningsstyrken væk, så lyder det måske ikke af meget, men jeg er overbevist om, at alle i det danske redningsberedskab vil give mig ret, når jeg påstår, at 9 mand er mange i en by af Københavns størrelse. Jeg skal skynde mig at indskyde, at der afsættes mange penge til indkøb af nyt udstyr samt uddannelse, men lad mig i den forbindelse slå helt fast, at køretøjer og materiel ikke gør det alene.

Men nu er beslutningerne truffet, og der er i det ene brandvæsen opstillet kriterier for, hvem der skal fyres, og i det andet brandvæsen er processen iværksat, og de berørte medarbejdere er blevet orienteret.

Det er min oplevelse, at de kriterier, som man skal udvælge personer efter i København er meget vide, idet der er god mulighed for at finde rigtigt mange ansatte, som kan opfylde kriterierne. Desværre er det sådan, for når man bl.a. benytter et kriterie som kompetence, så er det i mine øjne ikke helt rimeligt, idet muligheden for at tilegne sig kompetence i de fleste tilfælde er styret af brandvæsenet, idet det er brandvæsenet som træffer afgørelse om, hvem der kan komme på kursus. Derfor er min påstand, at begrebet kompetence er uetisk, idet en medarbejder reelt set ikke har mulighed for at få nye kompetencer, med mindre det falder ind i brandvæsenets overordnede planer.

Nu er processen sat i værk begge steder, og vi har i BO åbnet vores nye hjemmeside den 5. oktober 2011, hvor vores medlemmer vil kunne finde svar på en masse af de spørgsmål, som presser sig på.

Med disse ord vil jeg beklage overfor dem, som skal igennem en meget svær tid med en afskedigelse, men jeg vil også rette en tanke til dem, som bliver tilbage, for alle vil komme til at føle sagn, når fyringerne er effektueret, og de gode, varme og omsorgsfulde kolleger har afleveret deres uniform.

FEDTERI FOR CHEFEN

Flere fedter for chefen

Frygten for en fyreseddel gør flere sleske på jobbet.

Af Klaus Buster Jensen
Fagbladet 3F

Flere arbejdspladser er plaget af kolleger, der griner forlorent af chefens dårlige jokes og arbejder ekstra uden at skrive timerne på.

Mere end hver anden 3F'er er nemlig træt af, at en kollega fedter for chefen. Det viser en rundspørge, som Analyse Danmark har lavet for Fagbladet 3F blandt 1.545 faglærte og ufaglærte.

Og 25 procent synes sågar, at der er kommet mere fedteri på jobbet de sidste to år.

Det er overraskende, at problemet er så udbredt, mener Einar Baldursson. Han er lektor i arbejdspsykologi ved Aalborg Universitet.

- Flere fedter, fordi de er bange for at blive fyret, forklarer han.

Udsigten til arbejdsløshed får flere til at bruge ufine metoder for at stå godt hos ledelsen.

- Det er en lille gruppe, der fedter, men det er et problem, at de bliver flere, mener Einar Baldursson.

Kold skulder

Samtidig bliver 3F'ere smittet af akademikere og de kreative brancher. Her gælder det i høj grad om at blive forfremmet og vise, at man er noget særligt. Og derfor forsøger de at tækkes ledelsen.

- De bliver også påvirket af vores X-Factor-kultur, mener Einar Baldursson.

Men det har en høj pris for fællesskabet på arbejdspladsen, at kolleger fedter for chefen.

- For en røvslikker kan man ikke regne med. Kender du ikke grænsen for, hvordan du skal være overfor chefen, kan du ikke være en del af fællesskabet, siger han.

Slesk eller høflig?

Men hvordan ved vi så, om vi er sleske eller bare høflige? Forskellen er, om man gør sig til og antyder, at man er gode venner med chefen.

- Det er et skuespil, som ikke er særlig yndigt, og det kan alle andre sagtens se, forklarer Einar Baldursson.

Grænsen mellem høflighed og fedteri er ganske tydelig for de fleste, mener ekspert i psykologi.

Billeder fra KB hallen

Fotograf: Kenneth Meyer

Mindehøjtidligheden ved søerne i København, hvor der blev tændt lys og holdt taler.

MINDEORDET FOR 9-11

Brandfolk er sat i verden for at redde mennesker, dyr og værdier fra enhver livstruende eller farlig situation. Det vigtigste er selvfølgelig først og fremmest at redde menneskeliv. Og brandfolk risikerer og accepterer at de selv befinder sig i meget farlige situationer fra tid til anden for netop at redde liv. Det er for mange brandfolk en kendt erhvervsrisiko. Og det er også min personlige erfaring efter mere end 20 år som brandmand, og stadig aktiv i tjenesten.

Den 11. september 2001 VAR en helt almindelig søndag for mig.

Jeg stod tidligt op om morgenen og gik, efter morgenkaffen i gang med at lægge fliser på gulvet i mit nye badeværelse. Radioen kørte inde i stuen og da jeg var nået et godt stykke på badeværelset var der noget der pludselig fangede mine ører og min op-

mærksomhed...

"En flyver er fløjet ind i World Trade Center" lød det.

Og kort tid efter: "Endnu en flyver er fløjet ind i det andet af Tvillingetårnene".

Jeg tænkte ved mig selv, at det dog var et bizart radioskuespil. Men da jeg hørte lidt bedre efter kunne jeg høre at stemmen i radioen lød noget mere chokeret end jeg brød mig om. Så jeg lagde arbejdet fra mig og gik ind i stuen hvor jeg tændte for fjernsynet.

Det første syn der mødte mig, var af et stort passagerfly som bragede direkte ind i den ene af Tvillingetårnene. Chokerende billeder som vi alle sammen har set mange gange siden...

Jeg tænkte ved mig selv, at det dog var en fuldstændig vandvittig massiv katastrofe der udspillede sig lige for øjnene af mig.

Lidt efter kom så fly nummer 2 og mine følelser blev om muligt endnu kraftigere.

Mine tanker begyndte nu at handle om alle de mennesker som blev fanget i knuste bygningsdele og i den voldsomme brand der naturligt var opstået. Og på hvordan en hel hær af brandfolk nu skulle i gang med et enormt rednings og slukningsarbejde.

Der har været vist mange filmklip og der er blevet fortalt mange øjenvidneberetninger fra den grusomme dag og den efterfølgende tid, fra vidner og overlevende, så det vil jeg ikke komme ind på her i aften.

Den 11. september VAR, men ER ikke længere en helt almindelig dag.

På grund af det vandvittige angreb på demokrati og frihed og på grund af alle de tabte menneskeliv, husker jeg præcist hvor jeg var og hvad jeg lavede klokken 14:46 dansk tid (08:46 New York tid) søndag den 9. september 2001.

Jeg lagde gulv... Hvad lavede du?

Vi står alle her i aften for at vise vores medfølelse for alle de omkomne og deres efterladte. Og fra os i Brandfolkernes Organisation går der særlige tanker til de 343 "brødre" og deres efterladte som betalte den ultimative pris i forsøget på at redde så mange liv som overhovedet menneskeligt muligt.

Men også til de mere end 250 brandfolk som efterfølgende har fået konstateret, eller er døde af kræft og lungesygdomme, som var og stadig er en følge fra tvillingetårnenes kollaps.

De mange lys som sejler her på søen repræsenterer ikke kun de brandfolk som døde som følge af den direkte indsats i tårnene. Men alle de tabte menneskeliv.

Jeg vil gerne bede jer alle her, om sammen med mig, at holde ét minuts stilhed til ære for alle de omkomne...

Tak

SPØRGSMÅL OM DIN SYGDOM

Sygdom - hvad må man spørge om ?

Hvad må arbejdsgiveren spørge en syg medarbejder om, hvilke oplysninger i relation til helbredet må man indhente, hvad har medarbejderen pligt til at fortælle før eller under ansættelse, og hvordan finder arbejdsgiveren ud af, hvilke opgaver medarbejderen kan bestride, eventuelt med hjælpeforanstaltninger?

Spørgsmålene er mange - men nu er der også letforståelige svar på mange af problemstillingerne.

De findes i Beskæftigelsesministeriets "Sygdom - hvad må man spørge om " *Vejledning om arbejdsgivers indhentelse af oplysninger i forbindelse med lønmodtagerens sygdom*"

Målgruppen for vejledningen er arbejdsgiver, organisationer, tillidsrepræsentanter, arbejdsmiljørepræsentanter og andre med behov for specifik viden.

Vejledningens fokus er, at loven om helbredsoplysninger værner om lønmodtagerens privatliv - men at den ikke forhindrer en indsats for at få den syge tilbage på arbejdsmarkedet.

Henning Dons

Uddrag fra vejledningen

Eksempler på spørgsmål og svar:

Hvad kan en lønmodtager gøre, hvis arbejdsgiver ikke overholder reglerne?

Svar:

Hvis lønmodtager er medlem af en lønmodtagerorganisation, vil det være nærliggende at henvende sig der for at få bistand. Hvis lønmodtager ikke er medlem af en lønmodtagerorganisation, vil lønmodtager i tilfælde af, at helbredsoplysningslovens § 2 er overtrådt, kunne henvende sig til en advokat for eventuelt at blive tilkendt en godtgørelse ved domstolene. Udover at helbredsoplysningsloven i § 12 giver hjemmel til, at krænkelse af lønmodtagers rettigheder efter § 2 kan udløse en godtgørelse, er det i § 13 fastsat, at overtrædelse af § 2 straffes med bøde.

Hvad kan arbejdsgiver gøre, hvis lønmodtager ikke vil besvare arbejdsgivers lovlige spørgsmål?

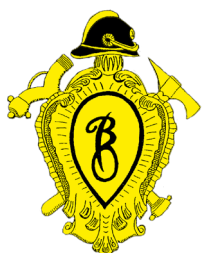
Svar:

Hvis arbejdsgiver er medlem af en arbejdsgiverorganisation, kan der eventuelt søges bistand der. En arbejdsgiver vil kunne møde en lønmodtager, der ikke vil besvare lovlige spørgsmål eller fx nægter at medvirke ved en sygefraværssamtale, med ansættelsesretlige sanktioner. Det kan være en henstilling, en advarsel mv., og i sidste ende vil det kunne få konsekvenser for ansættelsesforholdet, hvis lønmodtager nægter at samarbejde.

Ny hjemmeside

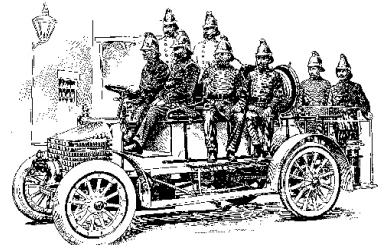
Brandfolkernes Organisation har nu åbnet vores nye hjemmeside. Hjemmesiden har været under opbygning i nogen tid og vi er stadig i gang med at lægge information ind på den, men du vil allerede nu finde rigtigt meget og du vil få svar på meget allerede. Log ind på hjemmesiden med det samme og tilmeld dig nyhedsbrev nederst på forsiden. Så vil du løbende modtage mails når der kommer spændende nyt.

www.brandfolkene.dk

SENIORNYT

Vintersæsonen 2011 – 2012 er startet, og vi fortsætter med vores mandagsmøder, der fortsat vil blive afholdt på den første mandag i måneden fra kl. 10.30 til 14.00 i lokalerne i Chaufførernes fagforening på Svanevej 22, som ligger i gåafstand fra Nørrebro station. Jeg håber, at der igen i år vil være god tilslutning til disse møder, hvor vi kan få en hyggelig snak over den medbragte mad. Drikkevarerne købes på stedet til meget rimelige priser.

Næste møde finder sted mandag den 7. november.

Efterårsfesten afholdes den 15. november på Skævinge Kro. Programmet er udsendt på E-mail, og med brev til de, der ikke modtager E-mail, så skulle der være nogle, der ikke har modtaget det, så bedes de rette henvendelse til Sven Præst på tlf. 40 38 97 94 eller E-mail: spsp@ishoejby.dk.

Tilmelding skal ske til Bent Wenneberg på tlf. 59 43 24 20 eller Bent Nielsen på tlf. 36 49 01 87

Deltagerprisen er 185 kr. og kan betales på giro, netbank eller direkte til kassereren.

Julefrokosten er i år mandag den 5. december på Svanevej og her er prisen denne gang 200 kr. (inkl. Fedtafgift).

Lommebogen.

Når Brandfolkenes Organisation denne gang udsender lommebogen 2012, så er der kun 1 eksemplar pr. medlem, men ønsker man flere, så er prisen 30 kr. pr. stk.

Generalforsamlingen 2012 afholdes mandag den 6. februar 2012 på Svanevej 22.

Fødselsdage.

9/10 (Gentofte) Martin Clausen Holmevej 17, Anisse 3200 Helsingør 70 år
9/10 (552 Flemming Lauesen) Rødovrevej 335 B, 1. tv. 2610 Rødovre 85 år
25/11 (284) Kaj Olesen Skovkanten 15, 3390 Hundested 80 år
28/12 (215) Lauge Pedersen Bondager 31, 2670 Greve 75 år
31/12 (510) Leif W. Baag Højgårdstoftens 121, 2630 Tåstrup 90 år

Husk!

Har du fået E-mail eller er der andre former for adresseændringer, så send dem til Sven Præst Søsvinget 21, 2635 Ishøj, tlf. 40 38 97 94 eller E-mail: spsp@ishoejby.dk

Sven Præst

Indbygget brandsikkerhed

Rockwool stenuld giver ekstra sikkerhed

Rockwool stenuld har markedets suverænt bedste brandmodstandsevne. Den tåler over 1000 °C og er klassificeret i den bedste brandklasse (klasse A, ubrændbar). Rockwool afgiver desuden ingen brændende dråber og minimal røg ved en brand.

Disse afgørende egenskaber kan sikre, at mennesker kommer ud af bygningerne, og at slukningsmandskabet kan nå at slukke branden, inden bygningen overtændes og styrter sammen.

Få mere at vide på www.rockwool.dk

ROCKWOOL[®]
BRANDSIKKER ISOLERING

www.rockwool.dk